

عنوان مقاله:

اکوتوریسم: تعاریف، اصول و پایداری

محل انتشار:

اولین کنفرانس تخصصی معماری و شهرسازی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

وحیده مجاهد - کارشناس ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد کیش

خلاصه مقاله:

فعالیت گردشگری، امروزه درجهان معاصر از اهمیت بسیار والایی برخوردار می باشد. به گونه ای که اقتصاددانان آنرا صادرات نامرئی نام نهاده اند. بسیاری از کشورها این صنعت پویا را به عنوان منبع اصلی درآمد، اشتغالزایی، رشد بخش خصوصی و توسعه ساختار زیربنایی میدانند. در این میان بحث اکوتوریسم یعنی گردشگرانی که به دیدار از زیست بوم و طبیعت می پردازند به عنوان مفهومی که بر پایه ایده آلهای محیط زیست و توسعه پایدار استوار است، رواج جهانی داشته و یک مبحث عمده مدیریت در منابع طبیعت تجدیدشونده بهشمار می آید. رونق گردشگری در هر مکان جغرافیایی در کناریامدهای مثبت و منفی اقتصادی، اجتماعی، اثرات زیست محیطی به همراه دارد که در صورت ادامه یافتن می تواند خسارت های جبران ناپذیری را به بار آورد. ایران فلات زیبایی است با تنوع اقلیمی بسیار بالا که سواحل زیبای دریا در جنوب و شمال، رودخانه های پرآب و خروشان، دشتهای دامنه ها، جنگل ها و کویرها و کوه ها شامل رشته کوه های البرز نماد کم نظیر شمال و عامل حیات وحش و شکل گیری شهرها و کوهپایه نشین ها، مراتع و جنگلهای سرسبز، وجود ارتفاعات مرکزی همچون حصاری در مقابل توفانهای شن کویری شرایط متنوع اقلیمی و جلوه های خاصی را پدید آورده که مجموعه آنها را به نمایشگاه عظیم و دیدنی در آورده است. این طبیعت متنوع و زیبا میتواند پذیرای عاشقان خود از سراسر جهان و داخل کشور باشد. اما تاکنون اقدام مهمی در زمینه معرفی جاذبه های طبیعی ایران، توسعه تورگردانها و پیش بینی حداقل امکانات برای خدمات رسانی به اکوتوریست ها صورت نگرفته است. در مقاله حاضر که جمع آوری داده ها از طریق مطالعات کتابخانه ای و هم چنین مشاهدات میدانی صورت گرفته است به تعریف و بررسی اکوتوریسم، تاریخچه و انواع آن پرداخته، اصول اکوتوریسم و نقش آن در توسعه پایدار را بررسی خواهیم کرد.

کلمات کلیدی:

گردشگری، اکوتوریسم، توسعه پایدار، محیط زیست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/411100>

